

Sygn. akt IV CSK 376/09

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa W.S.
przeciwko Szpitalowi Klinicznemu [...]
o odszkodowanie i zadośćuczynienie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 listopada 2009 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 26 marca 2009 r., sygn. akt [...],

- 1. odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2. nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Jako podstawy skargi kasacyjnej wskazano na art. 19 ust. 1 pkt 1, 2 i 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej i na art. 32 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty, w zakresie prawa materialnego, oraz na art. 233 i art. 382 k.p.c., w zakresie prawa procesowego. Zauważyć trzeba, że, zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c., podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Nie budzi wątpliwości, że powołane w skardze podstawy z zakresu prawa procesowego są w świetle tej regulacji niedopuszczalne. Skarżąca zarzuca bowiem Sądowi Apelacyjnemu wadliwą ocenę dowodów (uznanie na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów, że przyczyną zarażenia skarżącej nie były zaniedbania szpitala i nieprawidłowe działanie lekarzy). Jeżeli chodzi o materialnoprawną podstawę skargi kasacyjnej, to potencjalnie zarówno art. 19 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej, jak i art. 32 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty mogą prawidłową podstawą. Jednakże skarżąca, wbrew temu, co twierdzi w skardze, nie zarzuca dokonania ich wadliwej wykładni czy zastosowania, lecz nieprawidłową ocenę stanu faktycznego (wynikającą z oceny dowodów) co do poprawności funkcjonowania szpitala, w którym skarżąca była hospitalizowana, a także wadliwą interpretację dowodu - oświadczenia skarżącej o zgodzie na wykonanie zabiegu medycznego. Mimo że skarżąca złożyła stosowne oświadczenia o wyrażeniu zgody na dokonanie zabiegów operacyjnych, to w skardze podnosi, że nie była właściwie poinformowana o możliwych powikłaniach, a zatem jej zgoda nie spełnia niezbędnych standardów tzw. „zgody uświadomionej”. Niewątpliwie trzeba stwierdzić, że kwestia tego, jakie wymagania co do uzyskania zgody od pacjenta statuują powołane przepisy jest problemem z zakresu ich wykładni, jednakże w tej sprawie w skardze nie powołuje się tych kwestii, a jedynie wadliwe zinterpretowanie przez Sąd Apelacyjny złożonych przez skarżącą oświadczeń o wyrażeniu zgody na zabieg medyczny. Powoduje to, że niniejsza skarga jest niedopuszczalna, podlega zatem odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

Sąd Najwyższy na podstawie art. 102 k.p.c. nie obciążył powódki kosztami postępowania kasacyjnego.